



Význačným rysem všech světců z Řádu sv. Františka jest velká láska k přírodě a k tvorstvu, k níž vedla je nesmírná láska ke Tvůrci Všemohra.

1. Jahody.. Pražská procesí, putující na Svatou horu v Příbrami, stavívala se v červnu u svatého Antonína v Pičíně na Podbrdsku, kde stával výstavný klášter s chrámem sv. Antonína Paduánského, který byl založen v roce 1687. Poutníci byli zde místním obyvatelstvem vítáni a pohoštěni „plody svatého Antonína“, to jest krásnými červenými jahodami.

V Římě, kde stejně jest svatý Antonín lidovým světce jako u nás, bývá v den jeho svátku uspořádán celý triumf jahod. Na den 13. června všechny ženy Říma spějí v pestrém poutním průvodu z Piazza Berberini všemi hlavními ulicemi města k Pantheonu a na Campo de Fiori, pověstné římské tržiště květin a ovoce. V čele průvodu nosívaly zvlášť vyvolené dívky velký pozlacený košík červených velikých jahod zahradních, uprostřed trůní na podstavci socha sv. Antonína obklopená postříbřenými košíčky malých jahod. Toho dne zpívaly se prý dříve i zvláštní jahodové písně a provozovaly hry na počest svatého Antonína a vyrábělo se jahodové víno. Obyčej této jahodové slavnosti na den sv. Antonína ovšem v době války a po ní značně poklesl, podobně jako u nás materialismus a jiné živly zatlačují mnohé nevinné a náboženské slavnosti.

2. Jadérka sv. Antonína nazývá lid v některých krajinách semena pivoňky, snad také proto, že v době světce svátku odkvétají a stávají se nápadně zjevnými po opadání barevných okvětních plátků.

3. Lilie. Jako v Římě a v jeho okolí svátek svatého Antonína bývá triumfem jahod, tak v Benátkách bývá 13. červen dnem lilií. Na tento svátek přivážejí venkované z ostrovů do Benátek celé otepě lilií. Benátčané oslavují i významnou výroční slavnost – památku zázraku, ježto právě 13. června roku 1437, kdy byly ostatky svatého Antonína z Padovy do Benátek přeneseny, ustal tu řádití mor. Podobně v písních odznak liliové nevinnosti světce bývá připomínán, ač s tímto symbolem maluje a zobrazuje se světec teprve v dobách pozdějších. Také o jubilejních slavnostech při františkánských kostelech bývá slavnost svěcení lilií svatoantonínských.

4. Ořešák. Poslední církevní svátky–Svatodušní-na naší zemi slavil roku 1231 Divotvůrce ještě v Padově, ale asi v polovině května odešel tiše ze svého kláštera a odebral se do samoty, po níž tolik toužil, a to do Campo San Pietro. Nedaleko kláštera uviděl světec mohutný, vysoký, košatý ořešák, oděný bohatým listovím. Pěkně popsal životopisec jeho pobyt na ořešáku: „V cele na stromě byl jak skřivánek, jenž za časného rána pěl chválu milovanému Stvořiteli a jako slavík v okouzující písni lásky pronikal tajemství Boží.“ Po jednom kázání na ořešáku dostavil se k svatému Antonínovi sedlák, který měl ono pole pronajato a stěžoval si světcí, že jeho horliví posluchači mu zničili celou úrodu. Ale světec jej ujistil, že nijak nebude zkrácen a požehnal osení. A skutečně záhy okolní pole nejen že vydalo přebohatou úrodu, nýbrž vydalo ji mnohem dříve než kterákoli nepošlapaná pole v okolí. *Serafinský Prapor roč. XII., 1932, Redaktor P. Dr. Jan Ev. Urban OFM*



Plzeňský zpravodaj bratří a sester MBS SFŘ



TERCIÁRSKÉ LISTY

Jen pro vnitřní potřebu MBS SFŘ PLZEŇ

NEPRODEJNÉ!

Responsorium svatého Antonína: Když se dne 13. dubna 1253, tedy 23 let od smrti a pohřbu svatého Antonína (+13. 6. 1231), konalo slavné přenesení kosti svatého Antonína, byl svatý Bonaventura jakožto generál řádu přítomen. Pro rozšíření úcty ke svatému Antonínovi složil pak toto responorium:

*Zde jsou divy, hledáš-li je:
smrt, neštěstí, všechen blud,
malomocnost, ďábel prchne,
uzdraví se chromý úd.*

*[Moře klesne, pouta spadnou,
Antonín ti najde zas,
co jsi ztratil a co hledáš,
celý den a celý čas.]*

*Neštěstí a bída zmizí,
a ty najdeš v světě ráj –
to ti hlásá město cizí,
paduánský celý kraj.*

*[Moře klesne, pouta spadnou atd.]
Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.*

[Moře klesne, pouta spadnou atd.]

V. Oroduj za nás, svatý Antoníne.

R. Abychom hodni byli učinění zaslíbení Kristových.

Modleme se:

Potěš, ó Bože, svou svatou církev důvěrnou vzpomínkou na blahoslaveného vyznavače sv. Antonína, aby se jí v duchovních záležitostech zázračných prostředků ku ochraně dostalo a věčných radostí jednou požívatí mohla. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

(Zdroj: Václav Davídek, Svatý Antonín, Divotvůrce Paduánský, 1905)



Ve slépějích našeho svatého Otce Františka



O obrácení množství kacířů skrze jedno kázání mořským rybám, jenž ho poslouchaly, učiněné.

Povolal tehdy svatý Antonyus jménem Božím ryb, aby se k němu shrnuly k poslouchání slova Božího, poněvadž lidé, Krví Krista Ježíše, Syna Božího, vykoupeni jsou, poslouchati nechtějí. Ó, jistě převeliký zázrak tento jest. Nebo ihned po dokonání těch slov spatřovalo se nad vodou nesčíslné množství ryb mořských, velkých i malých, ze všelikého pokolení a plodu, plynouce ke svatému Antonyovi a s podivným pořádkem se pořádaly, maličké blízko břehu, větší pak a větší vždy dál a dál od břehu se postavovaly, takže nic příjemnějšího k dívání nad to nebylo. Po takovém pak spořádání jejich začal svatý muž následující kázání vykonávati, říkáce: „Vy, ryby, bratři moji milí, a stvoření našeho obecného Stvořitele, věztež o tom, že jste vysoce zavázáni Boha Stvořitele našeho chváliti, nebo z rukou jeho dosáhly jste bytnost a život sám, dal vám též ten převzácný živel slané a sladké vody, podle jedné každé z vás potřeby přirozené k vašemu zachování. Způsobil vám skrytá místa, abyste se mohly v času nebezpečnosti schovati. A k tomu zřídil, aby též živel světlý a jasný byl, v kterémž byste, co vám užitečného a škodného jest, viděti mohly. K tomu též k plynutí a sebou sem i tam zmítání vám síly udělil. Dal vám neobyčejnou bystrost zraku, podle kteréhož snadné uvarovati se můžete všeho toho, co by vám uškoditi mohlo. Propůjčil vám přirozené žádosti, abyste jedna každá plemeno své zachovaly. Též také přirozená náklonnost vyučuje vás, kde plynouti a kde se zastaviti máte. Velká zima ani přílišné vedro vám neškodí, bouřlivé povětří vám ublížit nemůže, a jakéžkoli protivenství obyvatelův země vám k žádnému příkoří býti nemohou. A netoliko proměna dnův aneb měsícův, ale též let a časův i vašemu živobytí ku překážce není, nebo vždycky bezpečný a veselý domov máte. V čemž, ó, jak veliká moc pravého Boha se dokazuje! Ó, kterak předivná opatrnost Boží při vás se nachází. Nade všechno pak to povinni jste jeho chváliti proto, že mezi vším stvořením vy toliko sami v té veřejné potopě světa zachováni jste byly.

Protož také vy, nade všecko od Boha požehnané v počtu a vzrostu rozmnoženy jste, vy jste vyvoleny byly proroka Jonáše tři dni v životě vašem zdržeti a zase živého na zem vyvrci. Vy jste plat a daní za Spasitele našeho Ježíše Krista a jeho apoštola svatého Petra zaplatily. Vy jste v jeho živobytí i tolikéž po Vzkříšení Jeho Jemu za pokrm byly. Z kterýžto i jiných příčin, kteréž mně nyní ku paměti nepřicházejí, vysoce povinní a zavázáni jste Boha a Pána vašeho slaviti, chváliti a velebiti. A poněvadž jazyk váš k tomu způsobilý není, aby tak velkého Dobrodince velebiti mohl, alespoň tím



způsobem, kterýž vám možný jest, vděčnost vaši dokažte, a k uctivosti Jména Jeho Svatého zřejmě znamení k zahambení nevděčných lidí, rozum majících, učíte.“

Na kteráž to slova svatého Antonya, ó, zázrak podivný, jako by ty ryby rozum měly, na rozdílné mustru uctivosti, pobožnost a svou poníženost služebníka svého Stvořitele ihned dokazovaly. Vidouce pak, ač sice zarputilí kacíři, věc takovou velmi neobyčejnou, a nacházejíce též divnou proměnu v srdcích svých, tak že s velkým strachem jednak na ryby jednak sami na sebe jeden na druhého vzhledli a sotva živi zůstávali.

Pročež svatý Antonyus k nim se obrátivše, s velikou horlivostí, naplněný Duchem Svatým, promluvil k nim takto: „Požehnaný budiž Pán a Bůh můj, neb i ryby mořské slovo Jeho rády slyší, když vy, nešťastní bídníci, jeho slyšeti nechcete.“

Na kterážto slova ryby s tou nejmožnější způsobilostí, s pokloněním hlav svých a ploutví ve vodě jejich volnost a žádost k svatému přijetí dokazovaly. Ryby pak vždy víceji a víceji přibíjajíce a se pěkně orduňkem stavějíce, na Benedikci svatého Anony očekávaly. A po dosažení požehnání jedna každá dle libosti sem i tam pospěšně se rozpluly a svatý otec Antonyus zase do města Ryminu se navrátil, a tam ostatní kacíře, kteříž tomu zázraku přítomni nebyli, nápodobně k víře pravé přivedl.

Serafinský Prapor roč.XII., 1932, Redaktor P. Dr. Jan Ev. Urban OFM



Prosby o modlitbu

- Za mládež, za uchování čistoty – „Pod ochranu Tvou...“
- Za politiky a za ty, kdo vládnou.
- Za nová kněžská a řeholní a terciářská povolání.
- Za růst lásky a úcty k Eucharistii a za všechny, kdo se Pánu vzdálili.
- Za Boží požehnání pro naše nové členy manžele Jaroslava a Danu Šedivých a za manžele Zdeňka a Dášu Frundlovy a jejich rodinu, za Boží požehnání a pomoc v jejich novém bydlišti.
- Za naše novice Marii Mrázovou, Janu Pachnerovou a Libuši Schödlbauerovou a za manžele Luboše a Věru Kolafovou - za Boží požehnání a Dary Ducha Svatého.
- Za nemocné bratry a sestry - za uzdravení a pomoc nést utrpení ve spojení s Kristem, zvláště za našeho bratra Václava a sestru Blaženku Klečatskou a Libušku Světlíkovou.
- Za dary Ducha Svatého pro naše kněze, biskupy a pro naše farnosti.



Redakční rada: Pavla Františka Ženíšková, Karel František Ženíšek, Milan Ludvík Kučera, Jitka Anežka Polívková, Jaroslav Antonín Šedivý, Zdeňka Ginepro Němcová (gineproZ@seznam.cz)

SLAVÍME

NAROZENINY:

29. 05. br. Zdeněk Frundl
09. 06. s. Anna Srbová
26. 06. s. Dáša Frundlová
20. 06. br. Miroslav Němec

PROFESE:

09. 06. s. Stanislava
10. 06. manželé Polívkovi
04. 06. s. Marie Consolata Lhotová

JMENINY

13. 06. s. Antonie
18. 06. br. Milan
22. 06. s. Pavla
23. 06. s. Zdeňka
29. 06. br. Pavel



Přejeme hojnost Božího požehnání a

pomoc a ochranu Blahoslavené Panny Marie a svatého Antonína z Padovy!

16. 06. 2010 – Desáté výročí kněžského svěcení P. Bartoloměje Pavla Černého OFM. Děkujeme za duchovní vedení, za oběti a modlitby a přejeme pomoc a ochranu Panny Marie a Boží požehnání a vytrvalost v dobrém!

Z liturgického kalendáře:

02. 06. Bl. Felixe z Nicosie, řeholníka I. řádu.

02. 06. čtvrtek: Slavnost Nanebevstoupení Páně.

03. 06. První pátek v měsíci červnu.

08. 06. Bl. Mikuláše z Gesturi, řeholníka I. řádu.

12. 06. Boží Hod Svatodušní, Slavnost seslání Ducha Svatého.

13. 06. Svátek sv. Antonína z Padovy, kněze I. řádu a Učitele Církve.

16. 06. Blahoslavených polských mučedníků hitlerovského pronásledování, bl. Anicet Koplínski a druhů, mučedníků.

16. 06. Bl. Marie Terezie Schererové, panny III. Řádu.

17. 06. Bl. Alberta Chmielowského, řeholníka III. Řádu.

19. 06. Slavnost Nejsvětější Trojice.

23. 06. Slavnost Těla a Krve Páně.

24. 06. Slavnost Narození sv. Jana Křtitele.

26. 06. Bl. Ondřeje Longhina, biskupa a člena I. Řádu.

29. 06. Slavnost svatých Petra a Pavla, apoštolů.

30. 06. Bl. Rajmunda Lulla, mučedníka III. Řádu.

01. 07. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.

Termíny setkání v roce 2011:

16. 6.; 15. 9.; 20. 10.; 10. 11.; 15. 12. 2011

Setkání noviců: 2. 6. v 17:30



Výroční zprávy NR SFŘ ČR za rok 2010: V roce 2010 bylo v ČR 51 MBS, ve kterých bylo 850 členů, z toho 20 kandidátů členství.

Hospodaření: Příjmy 223 357, výdaje 118.234.

FORMACE NÁRODNÍ RADY 22.11.2008 BRNO PETRINUM BRATRSTVÍ JAKO ZÁKLADNÍ PRVEK SPIRITUALITY SV. FRANTIŠKA

Zpracováno podle přednášky pro Mezinárodní formační seminář pro formátory v Římě 2006 autor: P. Irudaya Samy OFM Cap., gen.duch. asistent (Pro veřejné zasedání Národní rady 22.11.2008 zpracovala Marie Magdalena Janáčková)

Když se první apoštolové ucházeli o následování Krista, odpověděl jim „Pojďte a uvidíte“ (Jan 1:39). Toto je zásadní postoj Sekulárních františkánů vůči ženám a mužům, kteří chtějí následovat Krista dnes.

1. Františkánské dědictví (Jaké Františkovo pojetí Božího plánu stvoření vyjadřuje Chvalozpěv stvoření?)

Sv. František z Assisi čerpal podněty pro svůj život od Krista a učinil Jej středem svého života s Bohem a s lidmi. Na Františkově cestě nebyla řehole ani způsob života, dokud mu Bůh nedal bratry. Ty, kteří se k Františkovi připojili, František nazýval „bratři“. Ani sám sebe nenazýval prostě „František“, ale vždy „bratr František“. František pojal Boží plán stvoření jako rodinu sester a bratří a tak odkryl vztah s veškerým stvořením. Tím odhaluje i poslání: uzdravovat vztahy skrze pokoru. František si kladl otázku „jaký způsob života“ a odpověď hledal v Písmu svatém a v modlitbě, aby rozpoznal, co po něm žádá Bůh. Jako model vztahu vybral rodinu. Bratrství je pravá podstata františkánského charismatu. To zakoušejí i světští františkáni kdykoliv se sejdou.

2. Bratrství podle vzoru Nejsvětější Trojice

Bratrské společenství je základní buňkou řádu, viditelným znamením Církve a nadpřirozené skutečnosti založené na Božím Otcovství a Ježíšově Bratrství prožívaném v moci Ducha svatého. Nejsvětější Trojice je jedinečná tím, že žádná z Osob není nikdy nadřazená ostatním osobám Trojice. Tato radikální rovnocennost není v lidských vztazích opravdová (ryzí), ale je modelem, který učí, co to znamená být učiněn k Božímu obrazu. K této zkušenosti duchovního vztahu otevírá lidské srdce pokora.

3. Život v bratrském společenství

Bratrstvo lásky

Má prvek kajícího života. Každý bratr je darem od Pána. V rámci 1 společenství bratří pomáhají jeden druhému růst do Boží lásky skrze vzájemnou lásku, povzbuzení, bratrské napomenutí a společně překonávají obtíže.

Mezi různými bratrstvy vzájemná výměna životní síly, vztahů a zkušeností podporuje společný růst a chrání před izolací. Protože ta způsobuje chřadnutí, odumírání a smrt společenství. *Které věty a jejich prosazování jsou pro společenství zhoubné?*

Bratrské společenství je živá zkušenost společenství, jednoty a společné lásky

Důsledky této hodnoty pro život společenství jsou tyto:

Bratrství je dar, který má být objevován a prožíván. Závisí na požadavcích Boží iniciativy, nikoli na osobních důvodech

Bratrství je založeno na svobodném zodpovědném rozhodnutí pro osobní sebedarování. Nestačí jen řádné dodržování předpisů.

Bratrský život musí intenzívně vyzařovat Otcovu lásku k nám.

Bratrský život uznává důstojnost každé osoby jako vyvoleného Božího dítěte

Bratrství jako svátost evangelijního života

Život v bratrském společenství má svátostnou hodnotu, protože je: účinným podpůrným systémem pro evangelijní růst, plodnou zkušeností duchovního usměrnění ve skupině, kontextem pro pevné zakotvení, průpravu a dozrávání hodnot evangelia a praxi, pravdivým znamením Spravedlnosti, Pokoje a přicházení Božího království

Složky života v bratrském společenství

Jako v ideální a normativní situaci pro život evangelia jsou:

Specifická struktura – bratrská společenství na různých úrovních mezi nimiž jsou vzájemné vazby a spolupráce (dle Řehole a GK)

Skutečně bratrská ve všech úrovních (**nejde o klub nebo nějaký druh solidarity**)

Oživovaná a vedená vedoucí úlohou rady (oživuje a vede tým, že organizuje setkání tak, aby členové rostli na naukové, duchovní, psychologické a sociální úrovni)

Naplnuje specifické církevní, apoštolské a františkánské povolání (působení)

Nevyhnutelná životnost (Ř SFR 23 „podílet se na tomto postupném začleňování svým způsobem života“)

Přinášená živě náležitou formací

Prohlubovaná skrze trvalý závazek členů (k péči o prohlubování svého povolání)

Zrající díky dialogu a svornému řešení problémů

Podpůrné prostředky, které udržují bratrský život (SFR Řehole 24-26):

Pravidelná a častá setkání bratrského společenství a jeho rady (pouhé scházení nestačí, to určuje jen rytmus uskutečňování), soustavná podpora členů, náležitá duchovní asistence, pastorační a bratrské vizitace

Bratrská služba

Evangelijní bratrství má svůj základ v Kristu prvorozeném z mnoha bratrů. „Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“ (Mt 20,28). Dar služby je poskytován jako obětní dar a bez důvodu. Dar, protože mluvíme o sloužení našim bratřím, (nikoli o tom, že my budeme obsluhováni jimi). Obětní služba, protože jde o službu, jejímž jádem je oběť; jen služba něco stojí, bezdůvodná služba, protože nepožaduje náhradu, hledá motivaci ve svobodě lásky, v potřebě přinášet milosrdnou lásku druhým a bratrskému společenství

Jaká služba?

Služba „nesení břemen navzájem“. Bratr je břemeno (kříž) k nesení. (Bratrské společenství je společenstvím kříže; je přítomné kdykoli někdo cítí tíži druhého. Na druhé straně, nemůže být křesťanské společenství tam, kde by nebylo vnímáno břímě bratra, byl by tam popírán Kristův zákon.)

Služba dobrého příkladu. Dobrý příklad má své místo ve spojení s obrácením a v závislosti na něm. Bratrský život se víc než na diskutování zakládá na příkladu, toho kdo je připraven k oběti, kdo překonává nechuť své vlastní přirozenosti, aby uskutečňoval úkoly, které obsahují odříkání, únavnost a bolest; toho, kdo se nenechá sklíčit odporem prostřednosti, pro kterou je „dobrý příklad“ výčitkou a potupou.

4.Bratrské společenství místo obrácení (konverze)

Věrnost a pravdivost prožívání našeho závazku vytváří věrohodné bratrské společenství, které nabízí bohatství lidskosti a příležitost k obrácení a k duchovnímu růstu. Bratrský život má dvě stránky: vnitřní volání k duchovnímu růstu a vnější volání k apoštolské práci. Řehole SFR říká: „aby z evangelia (tj. obrácení) přecházeli k životu a ze života (tj. apoštolátu) k evangeliu.“

Bratrské společenství je privilegovaným místem pro rozvoj vědomí příslušnosti k církvi, františkánskému povolání a pro oživování apoštolského života svých členů. Kromě toho ukazuje světu možnosti lidského srdce v úsilí o svatost. Bratrská láska vyzařuje jednotu způsobem, který je pro svět viditelný.

5.Eucharistie centrum života v bratrském společenství

Kristovo Tělo je hlavním zdrojem podpory a zodpovědnosti vůči osobnímu rozhodnutí nechat se obnovit skrze kříž. Je to prvořadá životní zkušenost důvěrné opravdové přítomnosti, která aktivuje jednotu mezi kajícím a milujícím Pánem.

6.Výzvy bratrského života

a. Nejsme všichni stejní. Tyto rozdíly mají být respektovány. Každý bratr je jedinečný, má nadání vzdávat chválu Bohu a přinášet druhým užitek určitou měrou. Přesto dochází ke konfliktům. Řešení: učit se umírat sami sobě a podrobovat se milující péči našeho Pána (a našim zákonným představeným), pak jeho Krása, Láska a Pokoj v nás budou růst a přetékat do celého světa. Odvaha zemřít jako pšeničné zrnko je každodenním hrdinstvím.

b. Selhání či neúspěch není snadné uchopit, přesto máme dál vytvářet atmosféru, kde je lidství chápáno a přijímáno. Potřebujeme sílu. Řešení: řádné slavení, modlitební zkušenosti, obětavá oddanost bratra a sestry, úcta sdílená ve společenství, oslavování obyčejných darů, které přináší běžný život, nacházení uspokojení v naší chudé službě, v tom, že naše zkušenost někomu pomůže, v radosti z nových členů.

c. Když sestra smrt zavolá někoho domů. Řešení: shromáždíme se ve společném žalu nad ztrátou a v děkování za věčný život. Tím nacházíme a uvědomujeme si sílu lidu zasvěceného Ježíši, pro který je důležité „Vytrvat ve vytrvalosti a neptat se na cenu“.

d. Jsme trvale vyzýváni současnou kulturou smrti, kde je: degradace základních hodnot rodiny, nesprávné pojetí nezávislosti manželů, nejasnost ve vztahu rodičů a dětí, rozvody, potraty, antikoncepční smýšlení, deformace pojmu i praxe svobody, nezralá psychologie sociální ekonomika i politika, situace bídy, beznaděje, války, partyzánské válčení, únosy, terorismus, obchod s drogami atd. Řešení: SFR přijímá výzvu a zahrnuje ji do formace rodiny, protože náležitý otcovský a mateřský obraz, přispívá ke zralosti osobnosti dětí a mladých lidí.

7. Závěr: Společná cesta s bratry a sestrami v Kristových a Františkových šlépějích provázená ustavičnou modlitbou a neustálá formace je klíčem k obnově a aktualizaci SFR.

Otázky k přemýšlení:

Jak bratrské společenství pomohlo růstu tvého františkánského povolání? Jakého druhu byly překážky? Jakým způsobem jsi schopen ty přispět k rozvíjení „rodinného ducha“ ve tvém společenství?

Ve šlépějích našeho svatého Otce Františka



O obrácení množství kacířů skrze jedno kázání mořským rybám, jež ho poslouchaly, učiněné.

Povolal tehdy svatý Antonyus jménem Božím ryb, aby se k němu shrnuly k poslouchání slova Božího, poněvadž lidé, Krví Krista Ježíše, Syna Božího, vykoupeni jsou, poslouchati nechtějí. Ó, jistě převeliký zázrak tento jest. Nebo ihned po dokonání těch slov spatřovalo se nad vodou nesčíslné množství ryb mořských, velkých i malých, ze všelikého pokolení a plodu, plynouce ke svatému Antonyovi a s podivným pořádkem se pořádaly, maličké blízko břehu, větší pak a větší vždy dál a dál od břehu se postavovaly, takže nic příjemnějšího k dívání nad to nebylo. Po takovém pak spořádání jejich začal svatý muž následující kázání vykonávati, říká: „Vy, ryby, bratři moji milí, a stvoření našeho obecného Stvořitele, věztež o tom, že jste vysoce zavázáni Boha Stvořitele našeho chváliti, nebo z rukou jeho dosáhly jste bytnost a život sám, dal vám též ten převzácný živel slané a sladké vody, podle jedné každé z vás potřeby přirozené k vašemu zachování. Způsobil vám skrytá místa, abyste se mohly v času nebezpečnosti schovati. A k tomu zřídil, aby též živel světlý a jasný byl, v kterémž byste, co vám užitečného a škodného jest, viděti mohly. K tomu též k plynutí a sebou sem i tam zmitání vám síly udělil. Dal vám neobyčejnou bystrost zraku, podle kteréhož snadně uvarovati se můžete všeho toho, co by vám uškoditi mohlo. Propůjčil vám přirozené žádosti, abyste jedna každá plemeno své zachovaly. Též také přirozená náklonnost vyučuje vás, kde plynouti a kde se zastaviti máte. Velká zima ani přílišné vedro vám neškodí, bouřlivé povětří vám ublížit nemůže, a jakéžkoli protivenství obyvatelův země vám k žádnému příkoří býti nemohou. A netoliko proměna dnův aneb měsícův, ale též let a časův i vašemu živobytí ku překážce není, nebo vždycky bezpečný a veselý domov máte. V čemž, ó, jak veliká moc pravého Boha se dokazuje! Ó, kterak předivná opatrnost Boží při vás se nachází. Nade všechno pak to povinni jste jeho chváliti proto, že mezi vším stvořením vy toliko sami v té veřejné potopě světa zachováni jste byly.

Protož také vy, nade všecko od Boha požehnané v počtu a vzrostu rozmnoženy jste, vy jste vyvoleny byly proroka Jonáše tři dni v životě vašem zdržeti a zase živého na zem vyvrci. Vy jste plat a daní za Spasitele našeho Ježíše Krista a jeho apoštola svatého Petra zaplatily. Vy jste v jeho živobytí i tolikéž po Vzkříšení Jeho Jemu za pokrm byly. Z kterýžto i jiných příčin, kteréž mně nyní ku paměti nepřicházejí, vysoce povinni a zavázáni jste Boha a Pána vašeho slaviti, chváliti a velebiti. A poněvadž jazyk váš k tomu způsobný není, aby tak velkého Dobrodince velebiti mohl, alespoň tím



4. Bratrské společenství místo obrácení (konverze)

Věrnost a pravdivost prožívání našeho závazku vytváří věrohodné bratrské společenství, které nabízí bohatství lidskosti a příležitost k obrácení a k duchovnímu růstu. Bratrský život má dvě stránky: vnitřní volání k duchovnímu růstu a vnější volání k apoštolské práci. Řehole SFR říká: „aby z evangelia (tj. obrácení) přecházeli k životu a ze života (tj. apoštolátu) k evangeliu.“

Bratrské společenství je privilegovaným místem pro rozvoj vědomí příslušnosti k církvi, františkánského povolání a pro ožívování apoštolského života svých členů. Kromě toho ukazuje světu možnosti lidského srdce v úsilí o svatost. Bratrská láska vyzařuje jednotu způsobem, který je pro svět viditelný.

5. Eucharistie centrum života v bratrském společenství

Kristovo Tělo je hlavním zdrojem podpory a zodpovědnosti vůči osobnímu rozhodnutí nechat se obnovit skrze kříž. Je to prvořadá životní zkušenost důvěrné opravdové přítomnosti, která aktivuje jednotu mezi kajícím a milujícím Pánem.

6. Výzvy bratrského života

a. Nejsme všichni stejní. Tyto rozdíly mají být respektovány. Každý bratr je jedinečný, má nadání vzdávat chválu Bohu a přinášet druhým užitek určitou měrou. Přesto dochází ke konfliktům. Řešení: učit se umírat sami sobě a podrobovat se milující péči našeho Pána (a našim zákonným představeným), pak jeho Krása, Láska a Pokoj v nás budou růst a přetékat do celého světa. Odvaha zemřít jako pšeničné zrnko je každodenním hrdinstvím.

b. Selhání či neúspěch není snadné uchopit, přesto máme dál vytvářet atmosféru, kde je lidství chápáno a přijímáno. Potřebujeme sílu. Řešení: řádné slavení, modlitební zkušenosti, obětavá oddanost bratra a sestry, úcta sdílená ve společenství, oslavování obyčejných darů, které přináší běžný život, nacházení uspokojení v naší chudé službě, v tom, že naše zkušenost někomu pomůže, v radosti z nových členů.

c. Když sestra smrt zavolá někoho domů. Řešení: shromáždíme se ve společném žalu nad ztrátou a v děkování za věčný život. Tím nacházíme a uvědomujeme si sílu lidu zasvěceného Ježíši, pro který je důležité „Vytrvat ve vytrvalosti a neptat se na cenu“.

d. Jsme trvale vyzýváni současnou kulturou smrti, kde je: degradace základních hodnot rodiny, nesprávné pojetí nezávislosti manželů, nejasnost ve vztahu rodičů a dětí, rozvody, potraty, antikoncepční smýšlení, deformace pojmu i praxe svobody, nezralá psychologie sociální ekonomika i politika, situace bídy, beznaděje, války, partyzánské válčení, únosy, terorismus, obchod s drogami atd. Řešení: SFR přijímá výzvu a zahrnuje ji do formace rodiny, protože náležitý otcovský a mateřský obraz přispívá ke zralosti osobnosti dětí a mladých lidí.

7. Závěr: Společná cesta s bratry a sestrami v Kristových a Františkových šlépějích provázená ustavičnou modlitbou a neustálá formace je klíčem k obnově a aktualizaci SFR.

Otázky k přemýšlení:

Jak bratrské společenství pomohlo růstu tvého františkánského povolání? Jakého druhu byly překážky? Jakým způsobem jsi schopen ty přispět k rozvíjení „rodinného ducha“ ve tvém společenství?

br. Karel František Ženíšek, zástupce ministra NR SFR ČR

Bratrství je založeno na svobodném zodpovědném rozhodnutí pro osobní sebedarování. Nestačí jen řádné dodržování předpisů.

Bratrský život musí intenzívně vyzařovat Otcovu lásku k nám.

Bratrský život uznává důstojnost každé osoby jako vyvoleného Božího dítěte

Bratrství jako svátost evangelijního života

Život v bratrském společenství má svátostnou hodnotu, protože je: účinným podpůrným systémem pro evangelijní růst, plodnou zkušeností duchovního usměrnění ve skupině, kontextem pro pevné zakotvení, průpravu a dozrávání hodnot evangelia a praxi, pravdivým znamením Spravedlnosti, Pokoje a přicházení Božího království

Složky života v bratrském společenství

Jako v ideální a normativní situaci pro život evangelia jsou:

Specifická struktura – bratrská společenství na různých úrovních mezi nimiž jsou vzájemné vazby a spolupráce (dle Řehole a GK)

Skutečně bratrská ve všech úrovních (**nejde o klub nebo nějaký druh solidarity**)

Oživovaná a vedená vedoucí úlohou rady (oživuje a vede tým, že organizuje setkání tak, aby členové rostli na naukové, duchovní, psychologické a sociální úrovni)

Naplnuje specifické církevní, apoštolské a františkánské povolání (působení)

Nevyhnutelná životnost (Ř SFR 23 „podílet se na tomto postupném začleňování svým způsobem života“)

Přinášená živě náležitou formací

Prohlubovaná skrze trvalý závazek členů (k péči o prohlubování svého povolání)

Zrající díky dialogu a svornému řešení problémů

Podpůrné prostředky, které udržují bratrský život (SFR Řehole 24-26):

Pravidelná a častá setkání bratrského společenství a jeho rady (pouhé scházení nestačí, to určuje jen rytmus uskutečňování), soustavná podpora členů, náležitá duchovní asistence, pastorační a bratrské vizitace

Bratrská služba

Evangelijní bratrství má svůj základ v Kristu prvorozeném z mnoha bratrů. „Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“ (Mt 20,28). Dar služby je poskytován jako obětní dar a bez důvodu. Dar, protože mluvíme o sloužení našim bratřím, (nikoli o tom, že my budeme obsluhováni jimi). Obětní služba, protože jde o službu, jejímž jádem je oběť; jen služba něco stojí, bezdůvodná služba, protože nepožaduje náhradu, hledá motivaci ve svobodě lásky, v potřebě přinášet milosrdnou lásku druhým a bratrskému společenství

Jaká služba?

Služba „nesení břemen navzájem“. Bratr je břemeno (kříž) k nesení. (Bratrské společenství je společenstvím kříže; je přítomné kdykoli někdo cítí tíži druhého. Na druhé straně, nemůže být křesťanské společenství tam, kde by nebylo vnímáno břímě bratra, byl by tam popírán Kristův zákon.)

Služba dobrého příkladu. Dobrý příklad má své místo ve spojení s obrácením a v závislosti na něm. Bratrský život se víc než na diskutování zakládá na příkladu, toho kdo je připraven k oběti, kdo překonává nechuť své vlastní přirozenosti, aby uskutečňoval úkoly, které obsahují odříkání, únavnost a bolest; toho, kdo se nenechá sklíčit odporem prostřednosti, pro kterou je „dobrý příklad“ výčitkou a potupou.

způsobem, kterýž vám možný jest, vděčnost vaší dokažte, a k uctivosti Jména Jeho Svatého zřejmé znamení k zahanbení nevděčných lidí, rozum majících, učiňte.“

Na kteráž to slova svatého Antonya, ó, zázrak podivný, jako by ty ryby rozum měly, na rozdílné mistry uctivost, pobožnost a svou poníženost služebníka svého Stvořitele ihned dokazovaly. Vidouce pak, ač sice zarputilí kacíři, věc takovou velmi neobyčejnou, a nacházejíce též divnou proměnu v srdcích svých, tak že s velkým strachem jednak na ryby jednak sami na sebe jeden na druhého vzhledli a sotva živi zůstávali.

Pročež svatý Antonyus k nim se obrátivše, s velikou horlivostí, naplněný Duchem Svatým, promluvil k nim takto: „Požehnaný budiž Pán a Bůh můj, neb i ryby mořské slovo Jeho rády slyší, když vy, nešťastní bídníci, jeho slyšeti nechcete.“

Na kterážto slova ryby s tou nejmožnější způsobností, s pokloněním hlav svých a ploutví ve vodě jejich volnost a žádost k svatému přijít dokazovaly. Ryby pak vždy víceji a víceji přiběhující a se pěkně orduňkem stavějící, na Benedikci svatého Antonya očekávaly. A po dosažení požehnání jedna každá dle libosti sem i tam pospěšně se rozpluly a svatý otec Antonyus zase do města Ryminu se navrátil, a tam ostatní kacíře, kteříž tomu zázraku přítomni nebyli, nápodobně k víře pravé přivedl.



Serafinský Prapor roč. XII., 1932, Redaktor P. Dr. Jan Ev. Urban OFM

Prosby o modlitbu

- Za mládež, za uchování čistoty – „Pod ochranu Tvou...“
- Za politiky a za ty, kdo vládnou.
- Za nová kněžská a řeholní a terciářská povolání.
- Za růst lásky a úcty k Eucharistii a za všechny, kdo se Pánu vzdálili.
- Za Boží požehnání pro naše nové členy manžele Jaroslava a Danu Šedivých a za manžele Zdeňka a Dášu Frundlovy a jejich rodinu, za Boží požehnání a pomoc v jejich novém bydlišti.
- Za naše novice Marii Mrázovou, Janu Pachnerovou a Libuši Schödlbauerovou a za manžele Luboše a Věru Kolafovy - za Boží požehnání a Dary Ducha Svatého.
- Za nemocné bratry a sestry - za uzdravení a pomoc nést utrpení ve spojení s Kristem, zvláště za našeho bratra Václava a sestru Blaženku Klečatskou a Libušku Světlíkovou.
- Za dary Ducha Svatého pro naše kněze, biskupy a pro naše farnosti.



Redakční rada: Pavla Františka Ženišková, Karel František Ženišek, Milan Ludvík Kučera, Jitka Anežka Polívková, Jaroslav Antonín Šedivý, Zdeňka Ginepro Němcová (gineproZ@seznam.cz)